

No crec que poguem considerar Arbúcies com un poble amb història, o almenys com un poble plenament històric, però, per als que ens sentim arbuciençs de fet o de dret, la història del nostre poble, encara que petita i no definitiva per l'esdevenir de la nació, ens ha de semblar suficientment important per ésser coneguda i estudiada.

Cal preguntar, doncs, què sabem del nostre poble, del seu passat, dels seus monuments, de les seves tradicions. Es que hi ha quelcom a conservar com a testimoni dels nostres avantpassats?

Creo que ens hem de imaginar la història com una cursa de relleus: els atletes (les generacions) corren per la pista segons les seves forces i daler, portant a la mà quelcom que deuen d'entregar al relleu següent; lo que hom porta a la mà és anomenat, significativament, "testimoni". L'atleta que perd el testimoni no pot guanyar i és descalificat. La victòria es deu a l'esforç mancomunat de tots els atletes. Estudiar la història no és doncs més que fer coneixença amb els companys d'equip, tal com pregonitzen les noves tècniques esportives.

Aquesta columna oberta avui pot servir per això, perquè aquells que sàpiguen i s'interessin amb la nostra història ens donguin a conèixer els nostres avantpassats.

En el pròxim número de la revista començarem amb el motiu del refrà pel qual els arbuciençs som coneguts en tot el principat:

"Gent d'Arbúcies, gent d'astúcies, mata valons"

O sia, l'anomenada batalla d'Arbúcies que, en 1714, durant la Guerra de Successió, els nostres companys d'equip varen lliurar contra les tropes borbòniques i valones.